

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. února 2020, v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Mitošinkové a soudců Mgr. Františka Jahůdky a Mgr. Lukáše Korpase, v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi], o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci a obžalovaného, proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 12. prosince 2019, č.j. 2 T 226/2015 - 642,

takto:

Podle § 258 odst.1 písm.d), odst.2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje ve zprošťující části a podle § 259 odst.3 tr.řádu se rozhoduje tak, že

I. Podle § 226 písm. a) tr.řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v Moldávii, moldavské státní příslušnosti, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici v Liberci,

zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne 6.3.2015 v době od 7:00 hodin do 10.30 hodin v [obec] v [anonymizováno] ulici u rybníka, poté co poškozená utekla několik metrů z vozidla zn. Renault Velsatis, RZ 4 [anonymizováno] [číslo], obžalovaný za ní vyběhl, přitom na ni křičel, že pokud ji dožene, tak ji zabije, když poškozenou doběhl, chytil ji za ruku a odvedl ji zpět do vozidla, svlékl ji a sdělil jí, že s ní chce mít ještě sex, a poté teprve dovolí, aby odešla do práce, na to mu poškozená sdělila, že s ním pohlavní styk nechce, avšak obžalovaný přání manželky nevyslyšel, poté, co ji svlékl donaha, tak vytáhl ze středového vozidla tunelu mezi sedadly odložený skládací nůž s délkou čepele s délkou asi 10 cm, s dřevěnou rukojetí, přiložil jí čepel ke krku a naznačoval pohybem nože po jejím krku, že ji podrízne, přitom poškozené říkal, že jestli s ním nechce být, že jí uřízne hlavu a nebude s ní nikdo jiný, dále jí sděloval, že pokud s ním nechce bydlet, že ji zabije a hodí do rybníka, na to mu poškozená sdělila, ať jí klidně podrízne, že s ním žít nechce,

čímž měl spáchat zločin vydírání podle § 175 odst.1, odst.2 písm.c) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

- II. Podle § 223 odst.1 tr.řádu za užití § 11 odst.1 písm. l) tr. řádu se zastavuje trestní stíhání obžalovaného pro skutek spočívající v tom, že dne 6. 3. 2015 v době od 7:00 hodin do 10:30 hodin v [obec] nejprve odtáhl z ulice [ulice] do ulice [adresa], svoji manželku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], která od něho utekla ze společné domácnosti z důvodu zlého zacházení a proti její vůli jí odvezl osobním automobilem značky Renault Velsatis, [registrační značka], do [anonymizováno] ulice k rybníku a zde proti její vůli, kdy překonal její odpor, vykonal na ni dvakrát vaginální pohlavní styk v motorovém vozidle značky Renault Velsatis, když nejprve za ní přelezl z místa řidiče na zadní sedadlo vozu, kde poškozené opakovaně sděloval, že chce sex, poškozená odmítala pohlavní styk, opakovaně mu sdělovala, že sex nechce, je utahaná a po noční, avšak na to jí sdělil, že ho to nezajímá, ať dělá, že chce sex, protože chytil od neznámé slečny nějakou nemoc a chce, aby ji chytila také, aby zemřeli současně, dále poškozenou chytil za ruce, dal je dozadu, jednou rukou jí ruce přidržoval, přičemž poškozená se bránila, chtěla utéct z vozidla, odstrkávala ho, kopala nohama do sedadla, plakala a požadovala, aby šel od ní, avšak obžalovaný překonal její odpor, držel jí ruce jednou rukou a během toho ji svlékl druhou rukou donaha, sundal jí boty s kalhotami, následně bundu, tričko a podprsenku a sdělil jí, že chce teď, že ho to nezajímá, pak se svlékl donaha a vrhl se na poškozenou, chytil ji obě ruce, zalehl ji, líbal na prsou, na ústech, a v poloze na zádech na poškozené vykonal vaginální soulož trvající cca pět minut, poté poškozenou uchopil, otočil ji směrem hlavou mezi přední sedačky, přičemž poškozená klečela a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, následně po několika minutách ejakuloval do vagíny poškozené; poté, co poškozená z vozidla utekla a on ji dovedl zpět do vozidla, proti vůli poškozené vykonal na [anonymizováno] [celé jméno poškozené] vaginální soulož, přičemž poškozená ležela na zádech, obžalovaný mezi jejími nohama a následně jí přetočil s tím, že poškozená měla hlavu mezi sedačkami a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, při souloži ještě změnil polohu a ukončil ji při poloze poškozené na zádech, přičemž ejakuloval na sedačku,

čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a,c) tr.zákoníku, neboť trestní stíhání je nepřipustné.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr.řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 12.12.2019, č.j. 2 T 226/2015 – 642, byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným, že dne 13. 2. 2015 kolem 6:30 hodin čekal před společností Da v průmyslové zóně v [obec] na svou manželku, poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], a když ji viděl nasednout na místo spolujezdce do vozidla značky Renault Laguna, státní poznávací značky [anonymizováno] [číslo], majitele [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], vyjel za tímto vozidlem, které řídil [celé jméno poškozeného], do centra [obec], kde se v [příjmení] ulici ve směru jízdy do [anonymizováno] ulice, k hlavnímu vlakovému nádraží, na přímém úseku před tramvajovou zastávkou městské hromadné dopravy snažil opakovanými úmyslnými najetími a vybrzdňováním svým vozidlem značky Renault Velsatis, státní poznávací značky [anonymizováno] [číslo], přinutit [celé jméno poškozeného], aby své vozidlo zastavil a aby si s ním pak obžalovaný mohl vyříkat osobní situaci a též i s [celé jméno poškozené], a to tak, že jej zprava předjel, snažil se je natlačit na tramvajový pás a následně před tímto vozidlem prudce zastavil, aniž by to vyžadovala dopravní situace před ním, při tom narazil levou zadní částí svého vozidla do pravé části vozidla [celé jméno poškozeného], když se pak ten snažil obžalovanému z místa ujet, obžalovaný v pronásledování pokračoval, vozidlo [celé jméno poškozeného] objel zleva a uvedené vozidlo znovu zablokoval a když se [celé jméno poškozeného] pak snažil vycouvat, obžalovaný se rozjel a čelně do nich u

nástupního ostrůvku zastávky městské hromadné dopravy v blízkosti hlavního vlakového nádraží narazil, přičemž po tomto nárazu obě vozidla zastavila, obžalovaný i [celé jméno poškozeného] z vozidel vystoupili a obžalovaný fyzicky napadl [celé jméno poškozeného] údery do hlavy se slovy, že ho zabije a dále se pokusil i donutit [celé jméno poškozeného], aby s ním z místa odjela, což se mu nepodařilo díky zásahu kolemjdoucích; tímto jednáním obžalovaný poškodil mimo jiné pravý přední blatník, zadní nárazník, pravý zadní blatník, levé přední dveře, pravé přední dveře, levou přední lištu dveří, pravou přední lištu dveří, levé zadní dveře, pravé zadní dveře, levou zadní lištu dveří a pravou zadní lištu dveří vozidla [příjmení] [příjmení] s náklady na opravu vozu ve výši 123 190 Kč, čímž v uvedeném rozsahu způsobil škodu [celé jméno poškozeného].

2. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno jako:

ad a) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad b) přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad c) přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

ad d) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku.

3. Obžalovanému byl uložen podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

4. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

5. Oproti tomu byl obžalovaný podle § 226 písm. a) trestního řádu

zproštěn obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že

dne 6. 3. 2015 v době od 7:00 hodin do 10:30 hodin v [obec] nejprve odtáhl z ulice [ulice] do ulice [adresa], svoji manželku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], která od něho utekla ze společné domácnosti z důvodu zlého zacházení a proti její vůli jí odvezl osobním automobilem značky Renault Velsatis, [registrační značka], do [anonymizováno] ulice k rybníku a zde proti její vůli, kdy překonal její odpor, vykonal na ni dvakrát vaginální pohlavní styk v motorovém vozidle značky Renault Velsatis, když nejprve za ní přešel z místa řidiče na zadní sedadlo vozu, kde poškozené opakovaně sděloval, že chce sex, poškozená odmítala pohlavní styk, opakovaně mu sdělovala, že sex nechce, je utahaná a po noční, avšak na to jí sdělil, že ho to nezajímá, ať dělá, že chce sex, protože chytil od neznámé slečny nějakou nemoc a chce, aby ji chytila také, aby zemřeli současně, dále poškozenou chytil za ruce, dal je dozadu, jednou rukou jí ruce přidržel, přičemž poškozená se bránila, chtěla utéct z vozidla, odstrkávala ho, kopala nohama do sedadla, plakala a požadovala, aby šel od ní, avšak obžalovaný překonal její odpor, držel jí ruce jednou rukou a během toho ji svlékl druhou rukou donaha, sundal jí boty s kalhotami, následně bundu, tričko a podprsenku a sdělil jí, že chce teď, že ho to nezajímá, pak se svlékl donaha a vrhl se na poškozenou, chytil ji obě ruce, zalehl ji, líbal na prsou, na ústech, a v poloze na zádech na poškozené vykonal vaginální soulož trvající cca pět minut, poté poškozenou uchopil, otočil ji směrem hlavou mezi přední sedačky, přičemž poškozená klečela a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, následně po několika minutách ejakuloval do vagíny poškozené; (když v této části skutku nelze pokračovat v trestním stíhání obžalovaného, neboť poškozená [celé jméno poškozené] výslovným prohlášením vzala zpět souhlas s trestním stíháním) poté se poškozená oblékla a utekla několik metrů z vozidla, načež za ní obžalovaný vyběhl, přitom na ní křičel, že pokud ji dožene, tak ji zabije, když poškozenou doběhl, chytil ji za ruku a odvedl ji zpět do vozidla, svlékl ji a sdělil jí, že s ní chce mít ještě sex, a poté teprve dovolí, aby odešla do práce, na to mu poškozená sdělila, že s ním pohlavní styk nechce, avšak

obžalovaný přání manželky nevyslyšel, poté, co ji svlékl donaha, tak vytáhl ze středového vozidla tunelu mezi sedadly odložený skládací nůž s délkou čepele s délkou asi 10 cm, s dřevěnou rukojetí, přiložil jí čepel ke krku a naznačoval pohybem nože po jejím krku, že ji podřízne, přitom poškozené říkal, že jestli s ním nechce být, že ji uřízne hlavu a nebude s ní nikdo jiný, dále jí sděloval, že pokud s ním nechce bydlet, že jí zabije a hodí do rybníka, na to mu poškozená sdělila, ať jí klidně podřízne, že s ním žít nechce, nakonec proti vůli poškozené vykonal na [anonymizováno] [celé jméno poškozené] vaginální soulož, přičemž poškozená ležela na zádech, obžalovaný mezi jejími nohami a následně jí přetočil s tím, že poškozená měla hlavu mezi sedačkami a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, při souloži ještě změnil polohu a ukončil ji při poloze poškozené na zádech, přičemž ejakuloval na sedačku, (když v této části skutku nelze pokračovat v trestním stíhání obžalovaného, neboť poškozená [celé jméno poškozené] výslovným prohlášením vzala zpět souhlas s trestním stíháním)

čímž měl spáchat

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci a obžalovaný.

7. Odvolání státního zástupce bylo podáno v neprospěch obžalovaného do výroku o vině a do výroku o trestu. V písemném odůvodnění odvolání státní zástupce vyjadřuje svůj nesouhlas s posouzením soudu stran výsledku svědkyně [celé jméno poškozené] ze dne 20. 3. 2015, kdy svědkyně byla vyslechnuta dle § 158a tr. řádu za účasti soudkyně Okresního soudu Liberec Mgr. Tat'jány Bernátkové a úkon byl činěn jako neopakovatelný, neboť ze zjištěných indicíí bylo zjištěno policejním orgánem, že pachatel opustil území ČR a vyskytuje se pravděpodobně na území Francie. Navíc na poškozenou pachatel, její tehdejší manžel, fyzicky opakovaně útočil a hrozilo tak nebezpečí, že by mohlo z jeho strany dojít k nátlaku, aby ve věci nevypovídala a zároveň k tomu přistupovala skutečnost, že dne 13. 2. 2015 se vůči její osobě měl dopustit závažného zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, když měl obžalovaný nutit poškozenou, resp. řidiče vozu, v němž cestovala jeho manželka, aby zastavila a byla mu po vůli. Trestní řízení bylo vedeno pro zvlášť závažný zločin znásilnění a právě pro povahu skutku není možné v přípravném řízení opakovaně vyslýchat poškozené k jednomu a témuž skutku, aby nedocházelo k druhotné difamacii oběti této závažné násilné trestné činnosti, aby si okolnosti znásilnění nebyla nucena poškozená připomínat opakovaně. Poškozená byla zvlášť zranitelnou obětí, a právě pro tento stav nebylo vhodné opakovaně vyslýchat poškozenou v přípravném řízení za účasti obhájce obviněného právě s vědomím, že bude vyslýchána před soudem při hlavním líčení. Bylo také nutné zachytit paměťovou stopu poškozené bezprostředně po skutku, aby nebyla časem znehodnocena, resp. aby neodmítla vypovídat a nebylo možné čekat, zda se obviněný vrátí do ČR, ani ihned zahájit trestní stíhání jeho osoby jako proti uprchlému ve smyslu § 302 tr. řádu a násl., neboť policejní orgán v té době vyhodnocoval podmínky k tomuto postupu. Dále státní zástupce poukazuje na národnost poškozené, která není občankou České republiky a v době konání výsledku nebylo postaveno najisto, že neopustí území ČR. Není ani občankou Evropské unie a ztrátou takového důkazu by byl zmařen účel trestního řízení. Státní zástupce je toho názoru, že pokud protokol o výpovědi poškozené ze dne 20. 3. 2015 nebyl proveden a přečten při hlavním líčení, byť to bylo státním zástupcem navrhováno opakovaně i při hlavním líčení dne 12. 12. 2019, nebylo postupováno v souladu se zásadou vyhledávací dle § 2 odst. 5 tr. řádu. Následně státní zástupce vyjadřuje nesouhlas s postupem soudu prvního stupně, který pro skutek ze dne 6. 3. 2015 věc zprostil s uvedením, že poškozená vzala souhlas zpět s trestním stíháním obžalovaného. V této souvislosti státní zástupce poukazuje na to, že zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, tak tato jednání se sice prolínala, avšak nebyla v jednočinném souběhu.

Tudíž soud prvního stupně měl jednání naplňující znaky zločinu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku zastavit, neboť byl vzat zpět souhlas poškozené s trestním stíháním otce jejich dětí a druhý skutek naplňující znaky zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku měl s ohledem na důkazní situaci a neprovedení výsledku poškozené ze dne 20. 3. 2015 zprostit dle § 226 písm. a) tr. řádu. Postup, který zvolil soud prvního stupně, je tudíž vadný. Následně vyjadřuje státní zástupce námitky stran výroku o trestu, který považuje za nepřiměřeně mírný. Závěrem navrhuje, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

8. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odůvodnil odvolání prostřednictvím svého obhájce. Odvolání obžalovaného směřuje do výroku o vině v napadeném rozsudku s tím, že zprošťující výrok zůstal jeho odvoláním nedotčen. Soudu prvního stupně je vytýkáno, že v rámci provedení dokazování neučinil správná skutková zjištění, neboť provedené důkazy nehodnotil ve vzájemné souvislosti a návaznosti ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5,6 tr. řádu, a dospěl tak k nesprávnému právnímu názoru ohledně viny obžalovaného ze spáchání zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný dále uvádí, že v žádném případě nechtěl posádku motorového vozidla nutit násilím k zastavení, a již vůbec ne prostřednictvím svého vozidla. Byl připraven za vozidlem poškozeného [celé jméno poškozeného] jet do doby, než toto zastaví, aby následně hovořil se svou manželkou o záležitostech týkajících se jejich rodiny a dětí. Pokud v průběhu jízdy došlo k nárazu obou automobilů, k tomuto došlo toliko jeho řidičskou neobratností, nikoli v úmyslu působit svým vozidlem na vozidlo poškozeného [celé jméno poškozeného] za účelem jeho zastavení. Poškozeným [celé jméno poškozeného] mu byla přetažena kapuce přes hlavu, čemuž se bránil, a v důsledku došlo k oboustrannému fyzickému kontaktu. Soudu prvního stupně je vytýkáno, že vycházel výhradně z výpovědi svědka [celé jméno poškozeného] u hlavního líčení a svědkyně [celé jméno poškozené] z protokolu o jejím výsledku ze dne 8. 9. 2015, o jehož procesní použitelnosti má obhajoba pochybnosti. Je poukazováno na to, že výpovědi [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené] jsou v rozporu nejen s výpovědí obžalovaného, ale i mezi sebou navzájem. Ke zřejmým odlišnostem v popisu průběhu jízdy motorovými vozidly je zdůrazňováno, že v popisu děje po zastavení motorových vozidel jsou významné rozpory. Svědek [celé jméno poškozeného] uvedl, že po vystoupení z vozidel měl obžalovaný fyzicky napadat svědkyni [celé jméno poškozené] až ve chvíli, kdy měl obžalovanému přetáhnout kapuci přes hlavu a oči, se měl obžalovaný dostat do fyzického kontaktu s jeho osobou. Svědkyně [celé jméno poškozené] popsala, že po vystoupení z motorových vozidel měl obžalovaný ihned fyzicky napadnout svědka [celé jméno poškozeného]. O napadení své osoby se nezmiňuje a ani se nezmiňuje o okolnosti, kterou potvrdil svědek [celé jméno poškozeného] spočívající v přetažení kapuce přes hlavu obžalovaného. Další významnou okolností, ze které lze vysledovat rozpor ve výpovědích svědka [celé jméno poškozeného] a svědkyně [celé jméno poškozené], je okolnost jejich vzájemného vztahu, kdy svědek [celé jméno poškozeného] potvrdil jejich intimní vztah po dobu minimálně několika měsíců před dobou projednávaného skutku, avšak svědkyně [celé jméno poškozené] tuto okolnost popřela s tím, že se v osobě svědka [celé jméno poškozeného] jednalo toliko o kolegu z práce. V této souvislosti je poukazováno na to, že výpovědi svědků mohly být ovlivněny blízkostí jejich vzájemných vztahů, ze kterých by bylo možno dovodit zájem na výsledku trestního řízení. Následně je poukazováno na to, že [celé jméno poškozeného] nevyčkal na místě dopravní nehody příjezdu a šetření policie a celou události nahlásil až s delším časovým odstupem rozhodného dne v cca 14.00 hodin. Závěrem je navrhopováno, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a obžalovaného obžaloby zprostil.

9. Krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek, přezkoumal i správnost postupu řízení předcházejícího, a věc posoudil následovně:

10. Předně je třeba uvést, že věci obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se krajský soud zabývá opakovaně. Poprvé rozhodl soud prvního stupně odsuzujícím rozsudkem ze dne 7. 3. 2017, č.j. 2 T 226/2015-281. Tento rozsudek byl vyhlášen v řízení proti uprchlému, aniž by byly splněny podmínky podle § 302 tr. řádu, a tudíž tento rozsudek nemohl obstát. K odvolání obžalovaného byl rozsudek usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 22. 8. 2017, č.j. 55 To 253/2017-299, podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Podruhé rozhodl soud prvního stupně odsuzujícím rozsudkem ze dne 10. 5. 2018, č.j. 2 T 226/2015-332. Rovněž bylo konáno řízení proti uprchlému a rozsudek nabyt právní moci 10. 5. 2018. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne [datum] byl tento rozsudek podle § 306a odst. 2 tr. řádu zrušen. V pořadí třetí odsuzující rozsudek byl vyhlášen dne 19. 7. 2019 pod č.j. 2 T 226/2015-544. K odvolání obžalovaného byl i tento rozsudek usnesením krajského soudu ze dne 10. 9. 2019, č.j. 55 To 387/2019-569, podle § 258 odst. 1 písm. a),b),c) tr. řádu zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí bylo, že soud prvního stupně neprovedl dokazování v potřebném rozsahu a dopustil se i hrubých procesních pochybení, především ve vztahu k výpovědi poškozené [celé jméno poškozené].

11. Po zrušujícím usnesení krajského soudu soud prvního stupně konal hlavní líčení ve dnech 18. 10. 2019 a 12. 12. 2019. Dle pokynu krajského soudu dokazování doplnil. Nyní lze již učinit závěr, že v procesním postupu soudu prvního stupně nebyly shledány žádné takové vady, které by mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva, především právo na obhajobu. Soud prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. V průběhu hlavního líčení byly zákonným způsobem provedeny všechny potřebné důkazy a tyto zhodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou úplná a správná.

12. Soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že pro svá skutková zjištění nemůže vycházet z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], která byla učiněna v přípravném řízení dne [datum] jako neodkladný, neopakovatelný úkon ve smyslu ustanovení § 160 odst. 4 tr. řádu. Pro takovýto postup nebyly splněny podmínky. Přípravné řízení bylo konáno jako řízení proti uprchlému. Obžalovaný neměl v té době ještě ustanoveného obhájce. Dále je třeba uvést, že poškozená je osobou v mladém věku, bydlela a pracovala v [obec], nebyly žádné indicie, že by chtěla Českou republiku opustit. Netrpěla žádnými zdravotními problémy ať již fyzického či psychického rázu. Jak uvádí státní zástupce v odvolání, policejní orgán zjistil, že obžalovaný opustil území ČR, tudíž možnost nátlaku z jeho strany vůči poškozené byla značně eliminována. Soud prvního stupně také nepochybil, pokud pro své skutkové závěry naopak vycházel z výpovědi poškozené učiněné v přípravném řízení dne 8. 9. 2015. Výslech byl proveden v době, kdy již bylo dne 28. 5. 2015 vydáno usnesení podle § 160 odst. 1 tr. řádu s odkazem na ustanovení § 302 tr. řádu a o konání výslechu poškozené byl dne 4. 9. 2015 vyrozuměn obhájce obžalovaného, tedy s dostatečným časovým předstihem. Poškozená byla před započítím výslechu řádně poučena o svém právu odeprít výpověď ve smyslu ustanovení § 100 tr. řádu. Výslovně prohlásila, že svého práva nevyužívá a vypovídat bude. Zásada kontradiktornosti byla zachována. Pochybnosti obhajoby o procesní použitelnosti této výpovědi jsou tudíž bezpředmětné.

13. Ve vztahu k odsuzující části je třeba uvést, že soud prvního stupně nepochybil, pokud vycházel z výpovědi poškozených [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené]. Oba popsali průběh incidentu v podstatných bodech shodně. Pokud obžalovaný poukazuje na rozpory v jejich výpovědích, nelze tuto námitku akceptovat. Nejedná se o zásadní rozpory, pouze o to, že

poškozená [celé jméno poškozené] popsala incident velice stručně, a tudíž neuvedla všechny okolnosti tak, jako svědek [celé jméno poškozeného]. Toto je vysvětleno rozpořádáním poškozené v době incidentu a vnímáním události. Poškozená vypověděla, že když obžalovaný do nich začal najíždět, strašně se bála, byla plná tísně a strachu, byla ve stresu a navíc po noční směně. Pokud je pak dále namítáno, že poškozená nevypověděla, že po vystoupení z vozidla ji obžalovaný napadl, a naopak poškozený [celé jméno poškozeného] toto zmiňuje, tak k tomu lze uvést, že poškozená sice explicitně neuvedla, že ji obžalovaný po vystoupení z vozu napadl, ale vypověděla, že poškozený [celé jméno poškozeného] bránil sebe i ji. Z toho jednoznačně vyplývá, že byla obžalovaným napadena. Pokud by ji obžalovaný fyzicky nenapadl, nebylo by třeba, aby ji poškozený [celé jméno poškozeného] bránil. Nemůže obstát ani námitka v tom směru, že poškozený nahlásil událost na policii až s časovým odstupem. Toto vysvětlil jak poškozený [celé jméno poškozeného], tak poškozená [celé jméno poškozené], když uvedli, že z incidentu byli vykořeleni a tudíž se museli nejprve zklidnit a teprve poté věc nahlásili na policii. Jedná se o zcela přirozený postup. Dále je třeba poukázat na to, že výpověď obžalovaného se shoduje s výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného] ohledně dvou kolemjdoucích, kteří do incidentu zasáhli, chtěli obžalovaného bít. Tato okolnost svědčí o tom, že i tito kolemjdoucí vyhodnotili obžalovaného jako agresora. Výpověď obžalovaného se shoduje s výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného] i v přetažení kapuce obžalovanému přes hlavu. Nevěrohodnost výpovědí [celé jméno poškozeného] a poškozené nelze vyvozovat z toho, jak hodnotili svůj vztah, kdy poškozená ho vyhodnotila jako vztah pracovní a poškozený [celé jméno poškozeného] jako vztah milenecký. Nebyly zjištěny žádné takové okolnosti, které by svědčily o tom, že poškození [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené] mají snahu obžalovanému uškodit. Naopak vzetí zpět souhlasu ze strany poškozené s trestním stíháním obžalovaného a využití práva odeprít výpověď v hlavním líčení konaném dne 18. 10. 2019 zcela zjevně svědčí o opaku. Pro posouzení věci nelze přehlédnout ani to, v jakém psychickém rozpořádání se obžalovaný nacházel, na rozdíl od poškozeného [celé jméno poškozeného]. Dle svého vyjádření si chtěl s poškozenou pouze promluvit. Vozidlo [celé jméno poškozeného] se mu však nepodařilo zastavit. Z provedeného dokazování vyplynulo, že vozidlo poškozeného zastavil až po určité době pronásledování jeho vozidla, vybržděním a najížděním do vozidla poškozeného. Průběh události před vystoupením z vozidel rozhodně nesvědčí o tom, že by obžalovaný byl v klidu a chtěl si s poškozenou pouze promluvit. Toto zcela vylučuje jeho agresivní chování při jízdě a pronásledování vozidla poškozeného. Obžalovaný je dále usvědčován i listinnými důkazy, a to protokolem o nehodě v silničním provozu a znaleckým posudkem ohledně škody způsobené na vozidle poškozeného. Poškození vozidla poškozeného [celé jméno poškozeného], které je zachyceno i na fotodokumentaci, plně odpovídá průběhu jízdy vozidel.

14. Soud prvního stupně nepochybil ani v právní kvalifikaci jednání obžalovaného jednak jako zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jako přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a jako přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. S právní kvalifikací jednání obžalovaného se soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku náležitým způsobem vypořádal a pro stručnost lze na příslušnou pasáž odkázat.

15. Pochybení neshledal krajský soud ani ve výroku o trestu. Soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že je třeba obžalovanému ukládat trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. řádu, neboť obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu čtyř trestných činů. Jako polehčující okolnost mohla být vyhodnocena dosavadní bezúhonnost obžalovaného. Úhrnný trest odnětí svobody uložený na samé spodní hranici zákonného rozpětí ustanovení § 175 odst. 2 tr. zákoníku je trestem zcela přiměřeným, odpovídá všem okolnostem případu, osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Dle názoru krajského soudu tento trest nelze označit vzhledem k výše uvedeným skutečnostem za trest nepřiměřeně mírný. V souladu s ustanovením §

56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť pro to splňuje podmínky.

16. Ke zprošťující části napadeného rozsudku je třeba uvést, že soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že obžalovaného nelze uznat vinným jednáním popsáním v bodě 2. obžaloby, kterým měl naplnit skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a),c) tr. zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Po řádném poučení v hlavním líčení dne 18. 10. 2019 vzala poškozená zpět souhlas s trestním stíháním obžalovaného ve smyslu ustanovení § 163 odst. 1 tr. řádu, dle kterého mimo jiné trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku proti tomu, kdo byl nebo je v době spáchání činu ve vztahu k poškozenému manželem, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného.

17. V případě zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku nebylo prokázáno, že by byl skutek spáchán. Ve vztahu k tomuto jednání neexistuje procesně použitelná výpověď poškozené [celé jméno poškozené]. Svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně] vypověděla, že jí poškozená pouze řekla, že ji obžalovaný znásilnil. Žádné podrobnosti jí neřekla a ona se neptala. Z výpovědí svědků [jméno] a Stogy nebyly zjištěny žádné skutečnosti relevantní pro daný skutek. Soud prvního stupně tudíž správně uzavřel, že je třeba obžalovaného v tomto směru obžaloby zprostit, neboť neexistuje ucelený řetězec byt' alespoň nepřímých důkazů, které by obžalovaného usvědčovaly.

18. Soud prvního stupně však pochybil, pokud obžalovaného pro jednání pod bodem 2. obžaloby jako celku zprostil. Obžalovaný tímto jednáním měl naplnit jednak skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a),c) tr. zákoníku a jednak zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku spáchaných ve vícečinném souběhu. Důvody, proč nelze uznat obžalovaného vinným, jsou rozdílné. Zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a),c) tr. zákoníku nelze obžalovaného uznat z důvodu zpětvzetí souhlasu poškozené [celé jméno poškozené] s trestním stíháním obžalovaného a v případě vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku nebylo prokázáno, že se skutek stal. Proto krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu zrušil ve zprošťující části a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaného zprostil pro skutek, kterým měl naplnit skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán a ve vztahu ke zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a),c) tr. zákoníku bylo postupováno podle § 223 odst. 1 tr. řádu za užití § 11 odst. 1 písm. l) tr. řádu tak, že bylo trestní stíhání pro tento skutek zastaveno, neboť je nepřípustné. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn. Odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodným, a bylo tudíž podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byt' by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 6. února 2020

JUDr. Zdeňka Mitošinková
předsedkyně senátu